

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117231698
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. PhD Eva Findová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117231698.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussman 1, 750 09 Paríž, iné identifikačné číslo: 542097302, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713 proti povinnému B. S., C.. XX.XX.XXXX, S. S. XXXX/X, XXX XX Ž., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške X XXX,XX Eur s prísl., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 04.09.2017 domáhal od povinného vymoženiu sumy 1 045,70 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol Rozsudok sp. zn. 25C/178/2014, vydaný dňa 01.10.2014, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/114/2015, vydaný dňa 26.08.2015 (ďalej len ako „exekučný titul“).

2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 11.09.2017 poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi, so sídlom exekútorského úradu M. M. Hodžu 28, 031 01 Liptovský Mikuláš. Súdny exekútor následne vydal upovedomenie o začatí exekúcie pod sp. zn. EX 113/17, ktoré bolo povinnému doručené dňa 26.10.2017.

3. Dňa 11.10.2017 súdny exekútor doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol dňa 03.11.2017 doručený súdnemu exekútorovi. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že v exekučnom konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Romanom Fogtom č.k. EX 5/2016, sa vykonala exekúcia vymožením rovnakej pohľadávky a to na základe totožných exekučných titulov. Povinná má za to, že všetky dlžné sumy t.j. celú čiastku vyplývajúcu z exekučných titulov uhradila a následne jej bolo doručené „Zrušenie príkazu na vykonanie zrážok zo mzdy“ zo dňa 28.06.2016. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby súd exekúciu vedenú pred súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom zastavil.

4. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie priložil nasledovné elektronické dokumenty, exekučný titul, ktorý vznikol zaručenou konverziou listinného dokumentu, návrh na vykonanie exekúcie, plnomocenstvo, zmluvu o úvere.

5. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného spolu so svojim vyjadrením. Oprávnený ako aj súdny exekútor s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasia. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 10.11.2017 uvádza, že exekúcia vedená voči povinnej je správna, nakoľko v exekučnom konaní vedenom u súdneho exekútora JUDr. Romana Fogtu pod. č. EX 5/2016 boli vymáhané len trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súdnom konaní na základe rovnakého exekučného titulu. V exekučnom konaní č. 373EX/ 113/17, vedenom na exekútorskom úrade

JUDr. Miroslava Šutliaka je vymáhaný zvyšok pohľadávky oprávneného bez trov právneho zastúpenia. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že sa nejedná o duplicitné vymáhanie nároku. Návrh na zastavenie exekúcie považuje za účelový a žiada, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Súdny exekútor v danej veci zistil, že neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by boli dôležité pre rozhodnutie vo veci a žiada aby súd vo veci rozhodol.

6. Podľa §-u 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa §-u 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa §-u 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

9. Podľa §-u 61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

10. Podľa §-u 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

12. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie, keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania (§ 161 ods. 1 a 2 C. s. p.). Prekážka rozsúdenej veci nastáva, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania, to znamená, že o prekážku rozhodnutej veci ide aj vtedy, ak určitý skutkový dej bol v pôvodnom konaní po právnej stránke posúdený inak, nesprávne alebo neúplne. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania, to znamená, že o prekážku rozhodnutej veci ide aj vtedy, ak určitý skutkový dej bol v pôvodnom konaní po právnej stránke posúdený inak, nesprávne alebo neúplne. O totožnosť účastníkov ide v prípade, ak tí istí účastníci vystupujú aj v novom konaní, a to bez ohľadu nato, či majú rovnaké osoby v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie a konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania z dôvodu univerzálnej alebo singularnej sukcesie.

13. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci

právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne, či neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Toto procesné ustanovenie sa uplatní aj v exekučnom konaní (§ 251 ods. 4 O.s.p.). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 16/2013 zo dňa 24.10.2013)

14. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinnou je skutočnosť, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre to isté peňažné plnenie, s tými istými účastníkmi a ich právnymi zástupcami. Čo sa týka totožnosti predmetu konania vo vzťahu k skúmaniu procesných podmienok, konkrétne či sa nejedná o konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní je takýmto predmetom samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku res iudicata len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku res iudicata. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa prijme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej. Exekučný súd má za to, že udelil poverenie na vykonanie exekúcie správne nakoľko, v predchádzajúcom exekučnom konaní na podklade tých istých exekučných titulov sa vymohla pohľadávka len v rámci trov právneho zastúpenia v pôvodnom konaní. Súd má za to, že v danom prípade sa vymáha istina spolu s príslušenstvom, ktorá na základe vykonateľného exekučného titulu nebola pre oprávneného v pôvodnej exekúcii vymožená. V prípade, ak exekučný súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi konania sa na základe toho istého exekučného titulu sa už skôr viedlo iné exekučné konanie pre vymoženie nároku z totožného exekučného titulu, musí posúdiť, či rozhodnutie v skoršej veci založilo prekážku res iudicata. Exekučný súd má za to, že v danom prípade sa nejedná o res iudicata nakoľko, sa vymáha zvyšok peňažného plnenia priznaného z exekučného titulu, ktoré doposiaľ nebolo vymožené a to konkrétne istina vo výške 1 045,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 045,70 Eur od 15.06.2013 do zaplataenia ako aj iných trov pôvodného konania vo výške 28,36 Eur a to bez trov právneho zastúpenia v pôvodnom konaní z dôvodu ich vymoženia.

15. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mala povinná voči oprávnenému neuhradený dlh v sume 1 045,70 Eur s príslušenstvom a to konkrétne s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne z sumy 1 045,70 Eur od 15.06.2013 do zaplataenia spolu s inými trovami konania vo výške 28,36 Eur v zmysle exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 25C/178/2014 zo dňa 01.10.2014, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Samotná exekúcia ako aj celé exekučné konanie sa teda začali dôvodne.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa §-u 61k ods. 1 Exekučného poriadku a teda exekúcia sa má vykonať na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.